

EM 2017/54
24. oktober 2017
Kelly Berthelsen

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt at indføre kirkeskat således, at det kun er medlemmer af Folkekirken, der betaler denne skat

(Medlem af Inatsisartut Randi Vestergaard Evaldsen, Demokraterne)

Skal kirken og det offentlige hænge sammen? Dette vigtige spørgsmål har mange lande gentagne gange rejst spørgsmålet om, nogle gange har troen været årsag til krig, men her i landet bør vi drøfte forslaget i fordragelighedens ånd.

Vi har arvet det lutheranske tro fra Danmark, hvorfor vi i takt med at vi bliver mere og mere selvstændige i vores udvikling, ofte sætter spørgsmålstegnet ved om rimeligheden heraf. Det springende punkt er, om det offentlige skal finansiere en bestemt trosretning? Skal borgerne generelt fra deres fødsel have det hængende over sig, at de mere eller mindre skal tvinges til at høre til en bestemt trosretning?

Bestemte trosretninger samt kulturelle livsformer, kan være med til at bibringe en befolkning sammen, nogen der medfører, at vi generelt ser tingene ud fra en fælles livssyn. F.eks. er den danske grundlov i høj grad præget af den lutheranske trosretning. Derfor har troen en stærk medindflydelse på, at mange føler at de på denne måde er bundet sammen på én eller anden måde.

Men mange folk vil ikke påtvinges en bestemt trosretning og ønsker at føle sig frie. Vi er fra barnsben opdraget på en bestemt måde af vore forældre, men i takt med at vi bliver voksne, forsøger at vi ofte at finde vores eget ståsted. På den måde må vi konstatere, at vi ikke er tvunget til at acceptere hvilken tro vi fortsat skal basere vores liv på.

Men som sagt har vi af danskerne arvet den kendsgerning, at samfundsopbygningen læner sig op ad en bestemt trosretning, derfor har vi også arvet den kendsgerning, at samfundet finansierer en denne bestemte trosretning. Det betyder, at uanset om vi tilhører den lutheranske trosretning eller ej, er vi alle med til at finansiere den lutheranske tro og kirke. Dette er set udfra vores selvbestemmelsesret ift. at kunne tilslutte os en hvilken som trosretning – ikke desto mindre en ting som ikke hænger sammen. Et menneske, der påtvinges til at betale til en tro som ikke tilhører én selv, vil på én eller anden måde føle sig krænket, hvilket vi ikke kan fortænke denne i at tænke i den retning.

Et lands demokratisk valgte ledelse skal ikke favorisere en bestemt trosretning. Alle er lige for loven. Det betyder, at alle forskellige trosretninger burde behandles på samme måde. Såfremt vi skulle følge op omkring dette synspunkt til ende, skulle vi også bakke op omkring de forskellige trosretninger der findes. Eller såfremt vi som et samfund skulle beslutte os til ikke at ville stå bag en bestemt trosretning, så burde vi holde op med at finansiere en bestemt trosretning.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Derfor ville vi skulle til at stille et følgende spørgsmål: hvilke normer mv. vil vi basere vores land på? Som vi har været inde på, har mange lande opbygget deres love og normer ud fra en bestemt trosretning. Det er udfra den betragtning, at flertallet på en måde ønsker, at det fortsat skal være sådan.

Men hvor står vi så? Skal vi opbygge vore lovgrundlag udfra de politiske normer der findes og hvilke grundtanker skal vi så basere disse synspunkter på? Skal vi vende tilbage til Inuit-kulturens normer, hvoraf mange ikke længere findes og er udvisket i vores nuværende måde at leve på?

Dermed betyder det også, at tro og kirken ikke kun er et spørgsmål om tro, men også et spørgsmål om, hvordan man har opbygget samfundets fælles fundament ud fra.

Såfremt vi inderligt ønsker et sekulært samfund, så bør vi også fjerne de elementer og opgaver, som samfundet har givet kirken til at løse, f.eks. registrering af fødsler, dødsfald samt andre opgaver, som vi har givet til kirke kontorerne.

Men for at vende tilbage til spørgsmålet: skal kirken og det offentlige liv adskilles? Vi har vores grundlovssikrede ret til at tro på det vi vil, er lige for loven samt ret til, at vi ikke kan påtvinges til at tilhøre en bestemt slags trosretning. Derfor kunne det mere ønskeligt at vælge, at det offentlige og dets opgaver samt kirken adskilles.

Det ville medføre at det offentlige ikke længere skulle finansiere driften af kirken, og at vi ikke længere skulle påtvinges til at medfinansiere en bestemt trosretning.

Men i og med at samfundet på mange måder er opbygget udfra en bestemt slags trosretning og at kirken generelt er så vigtig for så mange i vores dagligdag, så fordrer det til, at befolkningen må drøfte tingene intenst, og om nødvendigt stemme om, hvordan kirkens tilhørsforhold ift. det offentlige skal se ud i fremtiden.

Det betyder, at man under arbejdet med den kommende grundlov bl.a. må tage følgende spørgsmål op: Skal det generelle lovgrundlag baseres på en bestemt slags trosretning? Skal alle trosretninger kunne opnå støtte fra det offentlige?

Derfor skal vi foreslå, at spørgsmålet drøftes videre i det kommende arbejde for landets kommende grundlov og at vi hermed foreslår, at opgaven kommer til genstand til drøftelse under dette arbejde.